

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 45/2010-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť E., B., zastúpeného advokátom Mgr. V. Š., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a oznámením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/3 GPt 286/09-7 zo 14. októbra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2009 doručená sťažnosť E., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. V. Š., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a oznámením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV/3 GPt 286/09-7 zo 14. októbra 2009.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplynulo:

«Listom zo dňa 24. 11. 2006 sťažovateľ podal na Úrade boja proti korupcii (ďalej len „ÚBPK“) trestné oznámenie pre trestný čin machinácii pri verejnom obstarávaní a verejnej súťaži podľa ust. § 266 ods. 2 písm. c) Trestného zákona (ďalej len „TZ“), ktorého sa mali dopustiť osoby konajúce za Fakultu sociálnych a ekonomických vied Univerzity Komenského (ďalej len „FSEV“) vo veci verejného obstarávania na predmet zákazky na poskytnutie služieb expertov so skúsenosťami v oblasti riadenia a rozvoja ľudských zdrojov pre projekt Human Resources Akadémie. Trestné oznámenie ÚBPK odovzdal Okresnému riaditeľstvu PZ B. (ďalej len „OR PZ“).

Dňa 15. 01. 2007 vyšetrovatelka OR PZ uznesením ČVS: ORP-30/OEK-B3-2007 trestné oznámenie odmietla.

Proti uzneseniu o odmietnutí veci podal sťažovateľ sťažnosť.

Uznesením zo dňa 06. 02. 2007, č. k. Pn 78/07-5 prokurátor Okresnej prokuratúry B. (ďalej len „OP“) sťažnosť zamietol.

Podnetom zo dňa 16. 02. 2007 sťažovateľ požiadal podľa ust. § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre Krajskú prokuratúru v B. (ďalej len „KP“) o preskúmanie uznesenia prokurátora OP.

KP listom zo dňa 23. 04. 2007, č. k. 1Kn 81/07-7 oznámila sťažovateľovi, že jeho podnet nepovažuje za dôvodný.

Opakovaným podnetom zo dňa 14. 05. 2007 sa sťažovateľ podľa ust. § 34 zákona č. 153/2001 Z. z. obrátil na Generálnu prokuratúru SR (ďalej len „GP SR“).

Listom zo dňa 13. 03. 2008, č. k. IV/1 Gn 412/07-8 oznámila GP SR sťažovateľovi, že postup vyšetrovatelky aj dozorujúceho prokurátora posúdila ako nezákonný a prikázala začať trestné stíhanie vo veci.

Vyšetrovatelka následne začala trestné stíhanie vo veci, uznesením zo dňa 09. 03. 2009, ČVS: ORP-30/OEK-B3-2007 ho však zastavila.

Proti zastaveniu trestného stíhania podal sťažovateľ sťažnosť.

Uznesením zo dňa 14. 04. 2009, č. k. 4 Pv 287/08-23 prokurátor OP sťažnosť zamietol.

Podnetom zo dňa 21. 12. 2009 sťažovateľ požiadal podľa ust. § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. KP o preskúmanie uznesenia prokurátora OP.

KP listom zo dňa 17. 08. 2009, č. k. 1 KPt 496/08-16 oznámila sťažovateľovi, že jeho podnet ako nedôvodný odložila.

Opakovaným podnetom zo dňa 04. 09. 2009 sa sťažovateľ podľa ust. § 34 zákona č. 153/2001 Z. z. obrátil na GP SR.

Listom zo dňa 14. 10. 2009, č. k. IV/3 GPt 286/09-7 oznámila GP SR sťažovateľovi, že jeho podnet ako nedôvodný odkladá. ...

Súčasťou práva na inú právnu ochranu je, rovnako ako v prípade práva na súdnu ochranu, nielen právo na formálne vybavenie podnetu, ale aj právo, aby sa príslušný orgán vecou reálne zaoberal, posúdil všetky relevantné námietky sťažovateľa, aby relevantné právne normy boli aplikované ústavne konformným spôsobom a aby v oznámení o vybavení podnetu bolo jasne vysvetlené na základe akých skutkových zistení a právnych úvah podnetu nebolo vyhovené. V prípade sťažovateľa však GP SR takto nepostupovala, v dôsledku čoho pri vybavovaní jeho opakovaného podnetu zo dňa 04. 09. 2009 porušila právo sťažovateľa na inú právnu ochranu. ...

Dňa 29. 9. 2006 sťažovateľ požiadal FSEV o zaslanie súťažných podkladov pre projekt Human resources Akadémia, ku ktorému bolo oznámené Verejné obstarávanie prostredníctvom internetovej stránky FSEV. Súťažné podklady sťažovateľ osobne prevzal na v sídle FSEV. ...

V zmysle ustanovenia § 99 odsek 1 písmeno b) ZVO vyhlasovateľ vyžaduje na preukázanie splnenia podmienok účasti doklad o oprávnení podnikat'. Občianske združenie C. však k dátumu podania súťažných ponúk nebolo zapísané v obchodnom ani živnostenskom registri, nemohlo preto disponovať potrebným dokladom a malo byť zo súťaže vylúčené.

Listom zo dňa 27. 10. 2006 bolo sťažovateľovi oznámené, že bol zo súťaže vylúčený. Výberová komisia zároveň rozhodla o víťazovi súťaže, ktorým sa stal jediný nevylúčený uchádzač o. z. C., ktorý nemohol predložiť doklad o oprávnení podnikat' v zmysle ust. § 99 ods. 1 písm. b) ZVO a jeho ponuka znela na vyššiu cenu. ...

Sťažovateľ namietal v podnete adresovanom GP SR nasledovné vady predchádzajúceho trestného konania ako aj vybavenia jeho podnetu KP:

1. Vyšetrovateľka viedla trestné stíhanie pre skutok, ktorý vymedzila zužujúco v porovnaní s trestným oznámením a jej prvým uznesením zo dňa 15. 01. 2007, ktorým

trestné oznámenie spočiatku odmietla... Vyšetrovatelka však opätovne začala trestné stíhanie iba pre skutok spočívajúci v nevyklúčení C., protiprávne vylúčenie E. však už nepojala ani do skutkovej vety, ani sa ním nezaoberala v odôvodnení uznesenia o zastavení trestného stíhania. Na tieto pochybenia sťažovateľ upozorňoval od počiatku a urobil tak aj v podnete adresovanom KP.

Prokurátorka KP na námietku sťažovateľa reagovala nezmyselným tvrdením, že skutková formulácia „v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom (zákon č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní)“ zahrnula aj protiprávne vylúčenie sťažovateľa z verejného obstarávania. ...

Na túto námietku sťažovateľa GP SR v oznámení zo dňa 14. 10. 2009 ani v najmenšom nereagovala.

2. Prokurátor OP uznesenie o zamietnutí sťažnosti zo dňa 14. 04. 2009 odôvodnil iba jedinou strohou vetou, ktorou bez podrobnejšieho vysvetlenia konštatuje, že neboli kumulatívne naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe.

Ani na túto námietku GP SR v oznámení zo dňa 14. 10. 2009 vôbec nereagovala.

3. Prokurátorka KP sa v oznámení o vybavení podnetu síce pokúsila o odôvodnenie jej právnych záverov, toto však bolo nelogické a na argumenty sťažovateľa reagovalo iba povrchné. ...

Ani na tieto námietky sťažovateľa GP SR v oznámení zo dňa 14. 10. 2009 vôbec nereagovala.

4. Z vykonaných dôkazov rozhodne nevyplývala skutočnosť, že k trestnému činu nedošlo, ale naopak, výsluchy a zabezpečenie listinných podkladov poskytlo dostatok dôkazov na vznesenie obvinenia voči konkrétnej osobe. ...

Ani na túto námietku GP SR v oznámení zo dňa 14. 10. 2009 vôbec nereagovala.

5. Absentujúcim odôvodnením zamietnutia sťažnosti OP porušila základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. ...

Sťažovateľ tiež poukázal na nález ÚS SR zo dňa 17. 03. 2009, č. k. III. ÚS 2/09-23, vydaný v obdobnej veci.

KP sa s uvedenou námietkou sťažovateľa nijako nevysporiadala, naopak, úspešne pokračovala v nastolenej línii a v rozpore so skutočnosťou uviedla, že dôvody uvádzané

v sťažnosti nijako nevybočili zo skutočností uvedených vo vyšetrovacom spise. Vyšetrovatelka sa pritom ani zďaleka nevysporiadala so skutočnosťami a dôkazmi vedenými vo vyšetrovacom spise, na čo sťažovateľ v sťažnosti poukázal.

Ani na tieto námietky sťažovateľa GP SR v oznámení zo dňa 14. 10. 2009 vôbec nereagovala.

GP SR pri vybavovaní opakovaného podnetu sťažovateľa postupovala úplne povrchno. Svoje závery iba autoritatívne skonštatovala bez toho, aby ich vysvetlila a reagovala na ktorúkoľvek z námietok sťažovateľa.

GP SR sa tak namiesto odstránenia nedostatkov v činnosti vyšetrovateľa a podriadených orgánov prokuratúry dopustila rovnakého pochybenia...»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil:

„1. Základné právo občianskeho združenia E. na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR postupom Generálnej prokuratúry SR pri vybavovaní opakovaného podnetu zo dňa 04. 09. 2009, sp. zn. IV/3 GPt 286/09 porušené bolo.

2. Oznámenie Generálnej prokuratúry SR zo dňa 14. 10. 2009, č. k. IV/3 GPt 286/09-7 sa zrušuje a vec sa vracia Generálnej prokuratúre SR na ďalšie konanie.

3. Generálna prokuratúra SR je povinná opätovne vybaviť opakovaný podnet sťažovateľa zo dňa 04. 09. 2009, sp. zn. IV/3 GPt 286/09.

4. Generálna prokuratúra SR je povinná nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia k rukám advokáta do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstatou námietok sťažovateľa bolo tvrdenie o porušení jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/3 GPt 286/09 pri vybavovaní podnetu zo 4. septembra 2009. Podľa názoru sťažovateľa generálna prokuratúra reagovala na jeho podnet povrchno a bez toho, aby svoje skutkové a právne dôvody dostatočne odôvodnila.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľ sa zúčastnil verejného obstarávania podľa zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“) v súvislosti s projektom H., v ktorom neuspel. Podľa vyjadrenia sťažovateľa v rámci tohto konania zvíťazil iný uchádzač, u ktorého nebola splnená podmienka podľa § 99 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní, a to tá, že k dátumu podania súťažných ponúk tento uchádzač nebol zapísaný v žiadnom registri podnikateľských subjektov, a preto mal byť zo súťaže vylúčený. Na základe toho potom sťažovateľ podal trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 Trestného zákona. Spočiatku došlo príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní k odmietnutiu tohto trestného oznámenia, ale po využití podnetov v zmysle § 31 a násl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len

„zákon o prokuratúre“) a po preskúmaní spisového materiálu a okolností daného prípadu dala generálna prokuratúra pokyn na začatie trestného stíhania. Následne bolo trestné stíhanie za označený skutok začaté, ale po vykonanom dokazovaní došlo k jeho zastaveniu. Sťažovateľ opäť využil zákonnú možnosť, ktorú mu ponúkal Trestný poriadok, a proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania podal sťažnosť a následne, keďže výsledok prerokovania podanej sťažnosti nebol preňho priaznivý, opäť podal podnety na preskúmanie zákonnosti postupu podriadeného prokurátora.

Na posledný opakovaný podnet sťažovateľa v danej veci reagovala generálna prokuratúra listom č. k. IV/3 Gpt 286/09-7 zo 14. októbra 2009 tak, že ho ako nedôvodný odložila.

V oznámení konštatovala tieto skutočnosti:

«Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bol dňa 9. 9. 2009 doručený Váš podnet zo dňa 4. 9. 2009...

Na jeho základe som preskúmala vybavenie Vášho podnetu zo dňa 12. 5. 2009 prokurátorkou Krajskej prokuratúry B. pod sp. zn. 1 KPt 496/08 zo dňa 17. 8. 2009, ako aj uznesenie vyšetrovateľa Odboru justičnej polície Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. č. ORP-30/OEK-B3-2007 zo dňa 9. 3. 2009, uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry B. sp. zn. 4 Pv 287/08 zo dňa 14. 4. 2009 ako i konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo.

V podnete zo dňa 4. 9. 2009 uvádzate najmä to, že v rámci trestného konania boli zabezpečené výsluchy a listinné podklady, ktoré poskytlí dostatok dôkazov na vznesenie obvinenia voči konkrétnej osobe a pridržiavate sa skutočností uvedených v sťažnosti proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania a v podnete na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia dozorujúceho prokurátora.

Po preskúmaní spisového materiálu predloženého Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky Krajskou prokuratúrou B. som v predmetnom konaní nezistila porušenie zákona a stotožnila som sa so závermi prokurátorky Krajskej prokuratúry B. oznámené Vám v prípise zo dňa 17. 8. 2009 pod sp. zn. 1 KPt 496/08, ktorým bol odložený Váš podnet v tejto veci zo dňa 12. 5. 2009 doručený Krajskej prokuratúre B. dňa 15. 5.

2009. Pritom poukazujem aj na samotné odôvodnenie uznesenia vyšetrovateľa Odboru justičnej polície Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. č. ORP-30/OEK-B3-2007 zo dňa 9. 3. 2009 o zastavení trestného stíhania a osvojujem si aj odôvodnenie uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry B. sp. zn. 4 Pv 287/08 zo dňa 14. 4. 2009, ktorým bola zamietnutá Vaša sťažnosť podaná proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru o zastavení trestného stíhania.

Len podotýkam, že v danom prípade ingerencia trestného práva nie je namieste a je ju potrebné aplikovať len ako krajný prostriedok, pričom nie z každého protiprávneho konania zodpovedného subjektu možno vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť.

Týmto považujem Váš opakovaný podnet zo dňa 4. 9. 2009 za vybavený a bez akýchkoľvek opatrení ho ako nedôvodný odkladám.»

O zjavnú neopodstatnenosť návrhu ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 124/03, III. ÚS 261/07).

Základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Takým orgánom môže byť aj generálna prokuratúra.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu je súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu (§ 31 a násl. zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto

podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu (podaniu) vyhovelí (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06).

Zákonnou povinnosťou generálnej prokuratúry bolo na podnet sťažovateľa primeraným spôsobom reagovať. Túto povinnosť generálna prokuratúra splnila tým, že v liste č. k. VI/3 GPt 286/09-7 zo 14. októbra 2009 zaujala stanovisko k námietkam sťažovateľa. Skutočnosť, že generálna prokuratúra nepostupovala v súlade s predstavami sťažovateľa, nemôže zakladať porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Pri vybavení sťažovateľovho podnetu generálna prokuratúra vzala na vedomie podstatu jeho argumentov, pričom konštatovala zákonnosť postupu podriadených prokuratúr a vyšetrovateľa. V rámci odôvodnenia prijatých záverov sa generálna prokuratúra stotožnila so závermi vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. odboru justičnej polície obsiahnutými v uznesení o zastavení trestného stíhania sp. zn. ČVS: ORP-30/OEK-B3-2007 z 9. marca 2009, ako aj so závermi Okresnej prokuratúry B., ktoré boli súčasťou jej uznesenia sp. zn. 4 Pv 287/08 zo 14. apríla 2009, ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania. Okrem toho generálna prokuratúra sťažovateľovi oznámila, že si osvojila závery Krajskej prokuratúry v B., ktorá listom sp. zn. 1 Kpt 496/08 zo 17. augusta 2009 jeho podnet z 12. mája 2009 odložila. Generálna prokuratúra zároveň dodala, že nie v každom prípade možno z protiprávneho konania vyvodzovať trestnoprávne následky a že tak to bolo aj v tejto veci.

V tejto súvislosti ústavný súd zastáva názor, že spôsob, akým generálna prokuratúra oznámila svoje stanovisko sťažovateľovi odvolávajúc sa na jednotlivé rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní v danej veci či na oznámenie podriadenej prokuratúry, považuje za prípustný a ústavne akceptovateľný. Generálna prokuratúra totiž poukazovala na skutočnosti, ktoré sťažovateľovi boli známe z obsahov označených písomností, ktoré mu boli oznámené, resp. doručené.

Vo vzťahu k podstate námietok sťažovateľa ústavný súd zároveň dodáva, že v rámci svojej rozhodovacej činnosti v obdobných veciach uviedol, že právo na vznesenie obvinenia

a trestné stíhanie inej osoby na základe podaného trestného oznámenia alebo na podanie obžaloby voči nej na súde prokurátorom nie je súčasťou základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (napr. II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03). Oznamovateľ ani oznamovateľ, ktorý tvrdí, že je poškodený trestným činom, nemá ústavou zaručené základné právo, aby na podklade jeho trestného oznámenia bolo určité konanie kvalifikované ako trestný čin a vznesené obvinenie konkrétnej osobe. Posúdenie, či je dôvod na začatie trestného stíhania, alebo je potrebné prijať iné rozhodnutie v trestnom konaní, je vo výlučnej právomoci orgánov činných v trestnom konaní. Ústavnému súdu ako nezávislému súdnemu orgánu ochrany ústavnosti nepatrí preskúmavať ich rozhodnutia a postupy, pokiaľ namietané porušenie zákonnosti nemá súčasne za následok aj porušenie základného práva alebo slobody.

V obdobných prípadoch ústavný súd vyslovil (IV. ÚS 55/09, IV. ÚS 180/09), že vymedzenie trestného činu, stíhanie páchatel'a a jeho potrestanie je vecou vzťahu medzi štátom a páchatel'om trestného činu. Štát prostredníctvom svojich orgánov rozhoduje podľa pravidiel trestného konania o tom, či bol trestný čin spáchaný a kto ho spáchal. Účelom tohto procesu je prioritne osvedčenie tohto vzťahu medzi páchatel'om a štátom a ochrana celospoločenských hodnôt, a nie bezprostredná ochrana individuálnych subjektívnych hmotných práv oznamovateľ'a trestného činu.

Ústavný súd konštatuje, že generálna prokuratúra sa vecou sťažovateľ'a zaoberala, jeho podnet riešila a zaslala mu vyrozumienie o spôsobe jeho vybavenia, čo ústavný súd považuje za ústavne akceptovateľ'ný spôsob vybavenia jeho podnetu.

Uvedené skutočnosti boli podkladom na záver ústavného súdu o tom, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, a preto ju ústavný súd na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľ'a z nej vyplývajúcimi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2010